

sis, så vil jeg da kun være utrolig taknemlig for formentlig endnu en gang at have taget fejl.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Som tidligere nævnt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse, der er fremsat af hhv. hr. Søren Hansen m.fl. og hr. Søren Søndergaard m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 272: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Spredning af lydprogrammer i trafikantlæg, fordeling af DR's og TV 2's digitale programmer i fællesantenneanlæg, afskæring af klageadgang til Kulturministeriet i »must carry«-sager, præcisering af bestemmelser om DR's og TV 2's regnskabsudarbejdelse, krav om europæiske programmer i lokal-tv udsendt i netværk, hjemmel til fastsættelse af inhabilitetsregler for lokale radio- og fjernsynsnavn og forbud mod privat besiddelse af piratdekodere m.v.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 5/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Der er i dette lovforslag tale om en række ændringer og tilføjelser til eksisterende lov, nemlig hele syv elementer.

For det første gives der hjemmel til, at større trafikantlæg kan sprede lydprogrammer. Med dette får vi løst et reelt, praktisk problem i tunnelen på Øresundsforbindelsen. Der er ikke i tunnelen radiodækning fra svenske og danske FM-kanaler, som normalt anvendes til trafikinformationer af vejmyndighederne. Øresundskonsortiet, som har ansvaret for sikkerhed i anlægget, vil med forslaget få mulighed for at sende radio via kabel, og bilisterne vil således kunne modtage informationer over bilradioen. Det er et meget vigtigt sikkerhedsredskab.

For det andet er der tale om en fastsættelse af regler for fordelingen af Danmarks Radios og TV 2's digitale programmer i fællesantenneanlæg. Det er væsentligt for os, at pligten til at fordele Danmarks Radios og TV 2's digitale programmer sideløbende med de analoge kun pålægges de antenneanlæg, som allerede fordele andre digitale programmer. Denne bestemmelse skal sikre, at digitaliseringen af fælles antenneanlæg bliver styret af efterspørgslen fra forbrugerne og ikke bliver en her-og-nu og for kostbar investering for især mindre anlæg og den enkelte bruger.

For det tredje er der tale om at gøre Telestyrelsens afgørelse i »must carry«-spørgsmål, altså pligten til at fordele programmerne, endelig. Det er en tilpasning til den gældende praksis.

Og med det fjerde punkt, som handler om Danmarks Radios og TV 2's regnskaber, skabes der overensstemmelse med årsregnskabsloven – også en praktisk og god foranstaltning.

For det femte er der tale om implementeringen af EF-direktivet »Fjernsyn uden grænser«, hvorefter der kan fastsættes krav om en vis andel af europæiske programmer i nationalt netværk. Kulturministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om denne andel.

Det er en tilpasning til EU-lovgivning, som i praksis har betydning for lokalt tv i nationalt netværk. Så på lige fod med Danmarks Radio og TV 2 og dansk satellit- og kabel tv skal stationer, som sender ud over et lokalområde, ind under denne bestemmelse.

For det sjette er der tale om at give kulturministeren hjemmel til at fastsætte generelle inhabilitetsregler for medlemmer af lokale radio- og fjernsynsnavn. Denne ændring er af født af en udtalelse fra Kammeradvokaten om manglende hjemmel i gældende lov, og det rettes der hermed op på.

Det syvende handler om forbud mod privat besiddelse af piratdekode. Dette sidste punkt i lovforslaget er en udvidelse af bestemmelsen om forbud mod erhvervsmaessig omsætning m.v. af piratdekode. Erfaringen har nemlig vist, at det ikke har haft tilstrækkelig effekt over for piratvirksomheden at forbyde fremstilling og salg. Nu udvider vi dette forbud til, at det også er forbudt at eje piratdekode. Hvis man som privatperson er ejer af et sådant kort, vil man efter lovens vedtagelse kunne risikere bødestraf. I Socialdemokratiet synes vi, at det er et rigtigt initiativ i forsøget på at stoppe den ulovlige virksomhed.

Alt i alt er der tale om en række elementer, som vi i Socialdemokratiet kan tilslutte os.

Jens Rohde (V):

Lovforslaget her fra kulturministeren er jo lidt en gang blandede bolcher, som vi i Venstre sådan overordnet set er positivt stemt over for.

Der er den ændrede regnskabspraksis, regnskabslov, for TV 2. Den anser vi for at være en formalitet.

Så er der forbudet mod besiddelse af piratkort. Det er jo noget, som både Venstre og De Konservative har plæderet for i mere end et år, så der er vi da glade for, at regeringen har lavet en kursændring, for modstanden var jo vitterlig stor sidste sommer, men der er vi altså glade for, at det her bliver implementeret, således at vi kan komme problemet bedre til livs.

Dog vil vi godt i Venstre se lidt på, om vi ikke kan præcisere, hvordan loven skal håndhæves, sådan at vi undgår, at det lige pludselig bliver myndigheder, der uden retskendelse kan komme ind i folks hjem og se, hvilke kort man har. Så det vil vi gerne have kigget lidt på under udvalgsarbejdet.

Så er der hele »must carry«-problematikken. Her er det ganske fornuftigt i regeringens forslag med den overgangsordning mellem analoge og digitale sendinger, således at man ikke skal sende alt analogt og digitalt på én gang. Det ville være lidt af en dobbeltkonfekt og en temmelig dyr og næsten umulig historie for fællesantenneanlæggene.

I forhold til digitaliseringen synes vi, at det ville være en idé, hvis vi fik en kilobyteafgrænsning på det, man pålægger fællesantenneanlæggene at distribuere af statsprogrammer eller -kanaler. For man skal jo huske på, at når det hele er digitaliseret, vil Danmarks Radio, hvis de er i besiddelse af én, måske to multipleksninger kunne producere en lang række forskellige programmer, og man kan jo godt sætte spørgsmålstegn ved, om det også er nødvendigt, at alt i den henseende skal distribueres i fællesantenneanlæggene. Det ønsker vi i hvert fald at vi får kigget på under udvalgsarbejdet.

Vi finder i forhold til »must carry«-bestemmelserne, at det også er en lille smule betænkeligt, at klageadgangen over Telestyrelsens afgørelser forsvinder. Og så vil vi godt have undersøgt, hvad det egentlig koster at fordele kabelført lokal-tv i fællesantenneanlæggene, og have en diskussion om, hvorvidt det er rimeligt, at fællesantenneanlæggene skal betale disse om-

kostninger, som vil være en temmelig fordyrende installation for deres vedkommende.

Vi synes såmænd, det er fornuftigt, at man også får styr på habiliteten i radio- og fjernsynsnævnene. Derimod synes vi ikke, at det er fornuftigt at give ministeren beføjelser til at fastsætte kvoter for europæiske produktioner på danske kommercielle stationer. Vi anerkender, at der er tale om et direktiv fra EU fra 1989. For historiens skyld skal vi nok lige have med, at det jo var noget, hele det danske Folketing var meget imod dengang. Den borgerlige regering havde et hængende veto, som man så af forskellige grunde valgte at frafalde.

Men der er jo ikke nogen grund til, at man laver en overimplementering af et direktiv, som i hvert fald dengang ikke faldt i særlig god smag i de danske partier her i Folketinget. For hvad er det egentlig, der står i direktivet? Der står såmænd, at medlemsstaterne skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at tv- og radiospredningsorganerne afsætter mindst 10 pct. af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islet, reklamer og tekst-tv eller alternativt efter medlemsstaternes valg, og afsætter mindst 10 pct. af deres programbudget til europæiske programmer.

Der er altså ikke nogen grund til, at man giver ministeren beføjelser til at fastsætte disse kvoter. Vi kan lave en minimumsimplementering af direktivet, ved at vi ganske enkelt i loven slår fast, at der er tale om 10 pct. af den programproduktion eller det, man distribuerer, således at vi ikke risikerer, at vi får den form for omvendt censur, som jeg ikke synes tjener dansk kultur på medieområdet særlig godt.

Men med de bemærkninger er vi positive over for arbejdet i udvalget og naturligvis også overordnet positivt stemt for lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede, er det blevet min opgave på hans vegne at fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti noterer med tilfredshed, at kulturministeren med dette lovforslag har opfanget signalet fra det flertal i Folketinget, der sidste sommer ville gøre det strafbart at besidde de såkaldte piratkort. Men vi vil ikke undlade at bemærke, at forslaget kommer lidt vel sent, men o.k., bedre sent end aldrig.

Hidtil har det kun været forbudt at fremstille og omsætte dette udstyr, som giver uautoriseret adgang til indholdet af en kodet radio- eller tv-udsendelse. I dag er der et stort hul i lovgivningen. Flere og flere danskere bruger piratprogramkort til at se og høre kodede programmer i tv, men mange glemmer, at dekomprimerer os alle. Tv-selskaberne mister penge, staten går glip af skatter og afgifter, og oven i bliver musikforlag, producenter af spillefilm, komponister og skuespillere snydt. De får ikke den betaling, som de egentlig har ret til.

Med den nye lov sender vi et signal til piratbrugerne om, at det fremover er forbudt og forbundet med risiko at stjæle andres produkter ved at fremstille og bruge piratkort. Det er allerede ulovligt i erhvervsmæssigt øjemed at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet tilsvarende udstyr, som giver uautoriseret adgang til indholdet af en kodet radio- eller tv-udsendelse. Annoncering eller anden form for reklame er ikke tilladt. Alligevel er antallet af piratdekodere og piratdekoderkort støt stigende.

Lovgivningen herimod er allerede gennemført i en lang række europæiske lande, herunder Storbritannien, Frankrig, Sverige, Italien, Benelux og Norge. I Norge eksisterer pirateri næsten ikke, fordi en sådan lovgivning er skrevet ind i straffeloven.

Selv om forslaget som udgangspunkt er helt på linje med vores ønsker, er der et par ting, vi gerne vil have strammet op på. Der er behov for en opstramning af strafferammen for den erhvervsmæssige handel med piratkort; en strafferamme på 6 måneder virker ikke tilstrækkelig afskrækkende.

Det er ligeledes vores holdning, at loven skal omfatte alt, som kan give ulovlig adgang til kodede udsendelser, herunder også blanke programkort, hvis de sælges med det formål at give adgang til kodede udsendelser.

Forslaget om, at DR's og TV 2's digitale programmer ikke i samme omfang som de jordbaserede skal være omfattet af »must carry«-forpligtelsen, er vi enige i. En sådan forpligtelse vil vælte store ekstra udgifter over på fællesantenneforeninger, som foreningerne ikke selv har taget stilling til.

Vi har med bekymring læst høringsvarene fra de kommercielle lokalstationer, som med forslaget åbenbart bliver ringere stillet. Det virker betænkeligt, al den stund de udfylder en vigtig pluralistisk rolle i lokaldebatten.

Men alt i alt synes vi, det er et udmærket forslag, som Det Konservative Folkeparti i hovedtræk kan støtte.

Aage Frandsen (SF):

Lovforslaget indeholder jo en række meget forskellige elementer vedrørende radio og tv, og SF kan som generel tilgang til det støtte lovforslaget.

Der er en række ting, som jo er affødt af, at der er sket nogle teknologiske ændringer, og det gør så, at vi er nødt til at ændre lovgivningen af den grund. Det er forbindelsen mellem Danmark og Sverige, der spiller ind. Det er også nogle ting omkring regler for »must carry«-bestemmelsen, som vi er nødt til at ændre i forhold til de nye situationer, vi er i.

Der er en ting, jeg specielt godt vil berøre, og det er i forhold til de synspunkter, vi tidligere har givet udtryk for om besiddelse af piratdekodere. Det bliver jo nu strafbart, men jo altså strafbart på et forholdsvis begrænset niveau med hensyn til det, som man kan udsættes for, hvis man begår noget ulovligt, når det drejer sig om at fremstille og omsætte dekodere. Det er klart, at det stadig væk skal være det, men nu er det også med hensyn til at besidde dem. Der lægger vi meget vægt på, at det her primært er et signal, man sender til de mennesker, som det angår.

Vi siger til mennesker, som har en sådan piratdekode, som de jo så ikke har betalt for eller i hvert fald har betalt sort for, at det ikke er lovligt at have det. Det er en form for berøvelse af bl.a. de mennesker, som har lavet musikken eller lavet udsendelserne, og deres rettigheder.

Derfor er det rimeligt at sende sådan et signal. Men det er også vigtigt at understrege, at det er et signal, vi sender. Det er ikke noget med, at vi gør det til noget specielt kriminelt.

Med hensyn til det, som Venstres ordfører var inde på, nemlig at man selvfølgelig under alle omstændigheder skulle anerkende den personlige frihed og boligens ukrænkelighed, så giver det sig selv, for der er jo ikke her en bemyndigelse til at gå ind og kigge efter. Det vil sige, at her er man underkastet de generelle bestemmelser, og når det ikke står i en lov, at man har ret til at gå ind uden retskendelse, jamen så kan man ikke gøre det. Derfor er vi trygge ved, at den her bestemmelse ikke ændrer noget i forhold til de principper, som ellers følges omkring retssikkerhed.

Derfor kan vi støtte lovforslaget, men der er nogle ting, som vi ligesom andre ordførere godt vil have belyst nærmere, men altså generelt støtte til lovforslaget.

Ole Donner (DF):

Jeg skal på Dansk Folkepartis vegne meddele, at Dansk Folkeparti er positiv over for forslaget og vil støtte forslaget.

Flere af ordførerne har været nede i detaljerne omkring lovforslaget, og derfor skal jeg ikke begynde at gentage disse ting, men jeg vil dog til afsnittet om dekodere og ulovlig brug af piratkort osv. sige, at vi kan fra Dansk Folkepartis side fuldt ud støtte, at der bliver strammet op på de regler.

Det er jo sådan, at Dansk Folkepartis synspunkt er, at man på længere sigt skal afskaffe licensen og så have pay per view, og så er det klart, at hvis det er endemålet, så kan det jo ikke hjælpe, at man ikke har mulighed for at gå ind og se, hvem det virkelig er, der ser de forskellige programmer.

Vi er også enige med Venstres ordfører, hr. Rohde, i, at man skal drøfte forskellige ting i udvalget, bl.a. det med, hvordan man vil kontrollere, hvem der har disse piratkort.

Men så vil jeg godt allerede nu meddele, at Dansk Folkeparti stiller et ændringsforslag. Hvis ikke ministeren stiller ændringsforslag, så gør vi. Ministeren foreslår nemlig, at loven træder i kraft den 1. maj, og det synes vi er en dårlig idé. Derfor håber jeg, at ministeren vil tilkendegive, at der vil blive stillet et ændringsforslag fra Kulturministeriets side, ellers gør vi det som sagt.

Peter Duetoft (CD):

Der er jo sagt så mange fornuftige ting i denne her debat, så jeg skal ikke forlænge den meget andet end at sige, at vi kan godt tilslutte os forslaget her og vil selvfølgelig i udvalget kigge positivt på det. Der er rejst nogle praktiske problemer både fra Venstre og De Konservative, og dem må vi selvfølgelig tage stilling til, men grundlæggende er vi enige i det forslag, der ligger.

Henrik Svane (RV):

Det Radikale Venstre kan også støtte lovforslaget og har kun få bemærkninger.

Lovforslaget indeholder en række fornuftige tilpasninger af eksisterende lovgivning til udviklingen i de senere år. Det gælder bl.a. i for-

hold til de forskellige aspekter af digitaliseringen, must carry-forpligtelsen i den forbindelse, og i forhold til EF-direktivet »Fjernsyn uden grænser« og forsøget på at forhindre udbredelsen af piratdekodere ved at skærpe sanktionerne for privat besiddelse af disse. Alle disse ændringer bakker Det Radikale Venstre op om.

Derudover indeholder lovforslaget et kapitel om børnereklamer. Kulturministeren foreslår at indføre reklamefri zoner ved børneprogrammer. Der er ingen tvivl om, at der kan opstå gråzoner, når reglerne skal implementeres, men Det Radikale Venstre støtter forslaget, fordi børn, for ikke også at tale om forældre, har brug for steder, der ikke kun findes på markedets vilkår. Børn skal ikke først og fremmest ses som forbrugere, men som børn og borgere. Det er jo ikke sådan, at børn fra nu af ikke udsættes for reklamer. Det gør de nærmest overalt, hvor de kommer. Pointen er, at der skal være et frirum og et alternativ. Og det er set fra Radikalt synspunkt en public service-forpligtelse at sikre dette alternativ.

Det Radikale Venstre kan således støtte lovforslagets mange forskellige dele.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg ved ikke, om det er mig, der ikke har fået læst det her lovforslag ordentligt, men jeg har ikke set, at der står noget om børnereklamer i det, for så kunne hr. Henrik Svane godt have bidt spids på, at så havde jeg ikke givet det en positiv modtagelse. Jeg ved ikke, om det er mig, der ikke har læst det ordentligt, men måske vi kan få en afklaring af hr. Svane?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

For en meget kort bemærkning og kommentar: Jeg har ikke lyst til at bide spids. Jeg beklager fejltagelsen.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag behandler en række områder vedrørende radio- og fjernsynsvirksomhed.

For det første: Forslaget vil give tilladelse til af sikkerhedsgrunde at sende radio i større trafikantlæg som tunneler og lignende, og det vil helt konkret blive nødvendigt, når den faste forbindelse over Øresund åbnes i sommeren 2000. Der er et stykke vej mellem Danmark og Sverige, hvor hverken DR eller Sveriges Radio

kan gå igennem med de normale FM-kanaler. Derfor er det nødvendigt.

For det andet: DR's og TV 2's digitale programmer skal sendes i fællesantenneanlæg, som fordeler andre digitale programmer. Fællesantenneanlæg, som ikke fordeler andre digitale programmer, skal dog ikke pålægges denne forpligtelse. Og vi mener, at det er rimeligt og fair især over for de mindre fællesantenneanlæg, at de ikke bliver pålagt under alle omstændigheder at fordele programmerne. Det ville være økonomisk meget tungt for dem.

For det tredje: Fremover skal der ikke kunne klages over Telestyrelsens afgørelser vedrørende must carry-reglerne. Dette mener vi i Kristeligt Folkeparti til gengæld ikke kan være rimeligt. Det må være rimeligt at kunne klage og få sin sag prøvet ved en anden instans, som muligvis ser på sagen med andre briller.

For det fjerde: Ministeren skal gives hjemmel til at fastsætte regler om europæiske programmer i lokal-tv udsendt i netværk. Dette skal gennemføres ifølge »Fjernsyn uden grænser«-direktivet. Reglen gælder dog ikke for fjernsynsudsendelser, der er bestemt for et lokalt publikum, og som ikke indgår i et nationalt netværk. Vi mener i Kristeligt Folkeparti, at gennemførelsen af direktivet er i orden, og derudover mener vi egentlig, at det ikke er nødvendigt, at ministeren skal have yderligere beføjelser på dette område.

For det femte: Ministeren skal også gives hjemmel til fastsættelse af inhabilitetsregler for lokale radio- og fjernsynsnavn. Dette punkt følger en udtalelse fra Kammeradvokaten, der siger, »at inhabilitetsbestemmelserne i lokal radio- og fjernsynsbekendtgørelsen, for så vidt angår medlemmerne af de lokale radio- og fjernsynsnavn, savner en sikker hjemmel i loven.«

Egentlig skulle man synes, at det står højt og tydeligt nok i den gældende lovs kapitel 5, § 23, men denne paragraf er enkelte steder i landet i højeste grad ikke blevet respekteret, og derfor trænges der til en præcisering af både nævnets kompetence og habilitet.

Enkelte steder har vi hørt om tilfælde, hvor medlemmer af det lokale tv-navn også har aktier og indflydelse i den lokale kommercielle tv-station. Det har medført, at ikkekommercielle stationer i disse områder i den grad oplever, at de igen og igen bliver klemte og indimellem direkte chikaneret.

Dette har bl.a. udartet sig i, at vedkommende nævnsområde har defineret lokale programmer som betydende programmer, der er produceret inden for nævnets geografiske område, af mennesker, som bor inden for nævnets geografiske område, og med medvirkende, som bor inden for nævnets geografiske område. Alt uden for denne definition af begrebet lokal måtte ikke sendes.

Dette har medført besværlige arbejdsforhold for ikkekommercielle stationer. Man klager igen og igen til det centrale udvalg og får medhold indimellem, men det er ulideligt, at mennesker, der ønsker at gøre et stykke arbejde lokalt og med masser af frivillige, skal bruge så megen tid og energi på den slags. Forholdene på dette område har for enkelte ikkekommercielle stationer været horrible, og derfor er der nødt til at ske noget.

Om det så lige skal løses ved at give ministeren yderligere beføjelser er jeg ikke så sikker på. Som jeg ser det, bør dette punkt indarbejdes og præciseres i lovgivningen på området.

Det sidste punkt med forbud mod privat besiddelse af piratdekodere m.v. mener jeg er helt logisk og nødvendigt.

Så Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling af lovforslaget i udvalget, og vi vil komme med nogle ændringsforslag vedrørende enkelte af områderne. Og så har jeg lovet at hilse fra Enhedslistens hr. Søren Søndergaard og sige, at Enhedslisten støtter forslaget.

Kim Behnke (FRI):

Det er lidt fantastisk, at vi er nødt til at lave en lovændring for at tillade, at der i Øresundstunnelen kan foregå helt nødvendig og logisk og fornuftig transmission af trafikmeddelelser, men det vidner jo om, hvor gennemreguleret vores samfund desværre er blevet.

Jeg har ikke kunnet finde hjemmel til, at mit gamle private projekt om at sende en lokalradio, der hedder Radio Øresund, kan lade sig gøre endnu. Selv om man i så mange festlige sammenhænge taler om det fantastiske samarbejde her i Øresundsregionen, så er det stadig væk forbudt at sende lokalradio. Nå, over til resten af forslaget!

Bestemmelserne vedrørende digital tv, transmission i kabel-tv-net osv. har vi i kredsen af det gamle mediefolig nikket til, og derfor støtter vi selvfølgelig de punkter. Vi synes, at den model, der bliver valgt, er den rigtige, den mo-

del, der går på, at det bliver efterspørgselsstyret.

Og for alle os, der er til stede her og kan huske, hvordan det er gået med borgernes krav om at se DR 2, så er jeg overbevist om, at den efterspørgselsstyring skal såmænd nok være en tilstrækkelig dynamo og drivkraft til at få bragt digital tv ud til borgerne. Borgerne er tilsyneladende altid meget interesserede i det, de lige præcis på nuværende tidspunkt ikke kan se. Så denne efterspørgselsstyring betragter vi ikke som en prop, men derimod som en klar mulighed for, at udviklingen kommer til at gå hurtigt.

Så er der problemerne omkring EF-direktivet »Fjernsyn uden grænser«. Det står jo ikke direkte i teksten, men vi taler jo om TV Danmark. Vi mener ikke nødvendigvis, at vi skal føle os alt for forpligtede af dette direktiv. Danmark nedlagde i sin tid et hængende veto mod det, men ret skal selvfølgelig være ret.

TV Danmark er jo bare ikke en tv-station i traditionel forstand, og vi har jo tvunget TV Danmark til at stille vinduer til rådighed for ikkekommercielt tv. Og der står ikke noget om, hvordan disse vinduer tæller med, når man opgør procenterne.

Derfor vil vi bruge udvalgsarbejdet til at få afdækket: Hvad sker der eksempelvis, hvis man har det sådan, at TV Danmark sender de nødvendige 10 pct., og vinduerne tæller med, og i et af vinduerne bliver der så pludselig vist noget af det, som jo er det værste, man overhovedet kan ifølge de franske regler, nemlig noget amerikansk? Har TV Danmark så pludselig et ansvar i forhold til, hvad der er vist i deres vinduer? Og hvordan er det med økonomien? TV Danmark tvinges til at betale en netværksafgift næste år på 30 mio. kr. Er det en udgift, de må tage med i deres programbudgetter, hvis man vælger den model ved opgørelse af deres 10 pct?

I det hele taget mener vi, at det punkt skal vi gennemgå meget grundigt, inden vi lægger os fast på, hvordan det skal være. Så synes vi ikke, det skal være en ministerbeføjelse. Vi synes, at det skal stå i lovtæksten, hvordan reglerne skal være, for det gør det jo for Danmarks Radio og TV2. Det reguleres jo ikke ved en ministerbeføjelse, men ved en præcis lovtækt.

Så til sidst til det om piratkortene: Jeg kan lige så godt sige det, som det er: Jeg morede mig, da jeg så, at ministeren har taget det med. For ministerens forgænger i ministerædet, hr. Ebbe Lundgaard, var jo fuldstændig skråsikker

i sine udtalelser, da man behandlede piratkortene første gang.

Dengang blev spørgsmålet jo rejst, om det nu var tilstrækkeligt, at man forbød handel med dem, og daværende minister erklærede, at et forbud mod privat brug af piratkort ville være vanskeligt at håndhæve i praksis, og ministeren erklærer senere, at et sådan forbud mod handelen efter regeringens opfattelse måtte anses for at være tilstrækkeligt til at stoppe den største og mest alvorlige del af piratvirksomheden.

Det vil altså sige, at på daværende tidspunkt mente regeringen, at forbud mod kommerciel handel med piratkortene var tilstrækkeligt, og at forbudet mod, at folk har et piratkort, ville være svært at administrere, og derfor ville man ikke være med til det dengang.

Vi savner ud over de bemærkninger, der er i forslaget, en argumentation fra ministeren for, hvad det er, der er sket, ud over at den nuværende minister er af et andet køn og er mere køn end hr. Ebbe Lundgaard, så hvad er det, der er sket i mellemtiden, som gør, at man nu lige pludselig mener, man er i stand til at administrere en ordning, som for få år siden blev betragtet som uadministrerbar?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne. Jeg opfatter det som et tilsagn om, at de vil stemme for dette lovforslag, og jeg er også glad for, at der allerede nu er nogle, der har taget forskud på efterårets glæder, hvor vi jo skal revidere radio- og fjernsynsloven med udgangspunkt i den mediaftale, en række partier har indgået for nylig.

Jeg vil kun knytte nogle få kommentarer til de kommentarer om piratkort, der er kommet fra ordførerne. Jeg kan berolige Venstres ordfører med, at det stadig vil være retsplejeloven, der gælder, dvs. at man ikke vil kunne få adgang til folks private hjem uden retskendelse, så der er ikke nogen grund til at bekymre sig om den del af lovgivningen.

Så spurgte hr. Kim Behnke: Hvad er der dog sket, siden en minister fra Det Radikale Venstre kan tilslutte sig, at privat besiddelse af piratdekoder nu skal forbydes? Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, vi må glæde os over, at vi har det redskab tilbage, for hvis den tidligere kulturminister havde brugt det kort, ved jeg ikke rigtig, hvad vi skulle gøre nu, hvor vi rent faktisk står med det problem, at piratdekodere stadig findes i det danske samfund og tilsyneladende også bliver brugt i vid udstrækning. Jeg

vil gerne understrege, at lovgivningen stadig er utrolig vanskelig at håndhæve, men jeg tror faktisk, den har en moralsk effekt, fordi mange mennesker ikke bryder sig om at gøre noget ulovligt.

En kommentar til kvotebestemmelserne for lokal-tv: Det er rigtigt, at hvis der kun er tale om decideret lokal-tv, som f.eks. ikkernetværker, gælder EU's kvotebestemmelser for europæiske film ikke. Men i det øjeblik, der er tale om netværk, gælder kvotebestemmelserne, og det er den del af EF-direktivet »Fjernsyn uden grænser«, vi nu implementerer. Jeg er parat til i forbindelser med udvalgsarbejdet at se på, hvordan vi gør det mest hensigtsmæssigt.

Så er jeg glad for, at hr. Ole Donner har bemærket, at loven skal træde i kraft den 1. maj 2000. Jeg kan berolige med, at Kulturministeriet har forberedt et ændringsforslag. Det er, så vidt jeg ved, allerede fremsendt til udvalget, men ellers vil det blive det hurtigst muligt.

Jeg siger tak for de faldne bemærkninger og glæder mig til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Tak for svaret vedrørende retsplejeloven. Det var rart at få det på plads.

Nu sagde ministeren, at der var tale om en implementering af direktivet »Fjernsyn uden grænser« fra 1989, men der står jo i bemærkningerne til lovforslaget, at det er nødvendigt som følge af direktivet fra 1989 og den ændring, der kom i 1997. Kan ministeren bekræfte, at det ikke er nødvendigt, at det er ministeren, som får beføjelserne til at fastsætte kvoterne for europæiske film?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Ministeren hørte rigtigt. Vi støtter forslaget, men vi kan lige så godt sørge for, at forslaget er så godt som muligt, inden vi skal stemme om det.

I forbindelse med spørgsmålet om disse piratkort og diskussionen om adgangen til private hjem osv. skal vi huske, at retsplejeloven er ret præcis, og eftersom der i dette tilfælde kun vil være bødestraf, hvis private har et piratkort, kan man altså ikke få en dommerkendelse til at gå ind og ransage et privat hjem, hvis man har en mistanke. Strafferammen skal være betydelig højere, før man giver den mulighed, så det handler altså bare om, at når der er nogle, der

sidder på et værtshus og praler med, at de har en stak kort i lommen, har man mulighed for at give dem bødestraf, fordi de har de kort.

Jeg kan forstå på ministeren, at ministeren ikke engang selv tror, at lovforslaget er redskabet til at forhindre brugen af disse piratkort. Vores opfattelse er, at det, der foregår, er tyveri, og det undrer os, at man fra branchens side – fra Viasat og Canal Digital osv. – ikke er i stand til at føre en sag tilstrækkelig stærkt ved de danske domstole og få slået fast, at når folk bruger et sådant kort uden at betale for det, er det nøjagtigt det samme, som når man går ind i en restaurant og begynder at spise uden at ville betale for maden. Der er tale om tyveri, og det burde ikke være nødvendigt med disse ekstra lovbestemmelser, man lad os se, hvad domstolene får ud af det. Det er jo det eneste håb, vi kan have.

Med hensyn til TV Danmark er det jo rigtigt, hvad ministeren siger, at hvis der er nogle, der bare sender lokal-tv, er de ikke omfattet af EU's direktiv. Men TV Danmark er af den lidt specielle konstruktion, at de både sender netværk og har vinduer, og mit spørgsmål til ministeren er: Hvilken status har disse vinduer i forhold til disse opmålinger, der skal finde sted af hhv. 10 pct. af programvirksomheden og 10 pct. af programbudgettet? Hvordan optræder vinduerne? Tæller de med, når ministeren skal ud med målestokken og afgøre, om man i TV Danmark har overholdt direktivet? Jeg ved godt, at hvis der er nogle, der sender lokal-tv på Kanal København, er de ikke omfattet af direktivet, men når TV Danmark stiller vinduer til rådighed, hvilken status har de vinduer så i optællingen?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg er ikke fuldstændig sikker i min sag, men jeg vil mene, de tæller med. Men det er noget af det, vi må undersøge. Jeg kan altså ikke give et fuldstændig klokkeklart svar på spørgsmålet, men det er noget af det, jeg gerne vil have lejlighed til at komme tilbage til i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Så vil jeg i øvrigt bekræfte, at det ikke er det lovforslag alene, der kan komme piratdekodere til livs. Der skal også andre ting til, og det er først og fremmest vigtigt, at branchen fortsat gør noget for at sørge for, at det ikke er så nemt at knække koden, som tilfældet er. Jeg er ret overbevist om, at man godt kunne gøre meget mere, end man gør i øjeblikket.

Til hr. Rohde: Det er fuldstændig rigtigt, at det ikke behøver at være kulturministeren, der fastsætter brugerbestemmelserne for de lokale tv-stationer eller netværker. Hvis man kan finde en anden løsning, er jeg fuldstændig indstillet på det, altså hvis vi kan finde en løsning, inden behandlingen af forslaget forhåbentlig er overstået, inden Folketinget går på sommerferie. Hvis vi ikke når det, inden Folketinget går på sommerferie, har vi nemlig det problem, at vi ikke kan høre radio, når vi kører mellem Sverige og Danmark, og det ville sådan set være ærgerligt. Derfor håber jeg, vi kan finde en løsning, og jeg vil være fuldstændig indstillet på, at det fastslås i loven, hvordan kvotebestemmelserne skal tolkes, og at det ikke er ministeren, der behøver at gøre det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg deler bestemt ministerens ønske om at få sagen på plads, inden sommerpausen. Men skulle det i den sidste ende ske, at vi ikke gør det, kan ministeren vel lade være med at rejse sag mod Danmarks Radio, når de sender trafikmeldinger i røret mod Øresund.

Jeg skal ikke opfordre ministeren til ulovligheder, men jeg skal til gengæld opfordre ministeren til, at spørgsmålet om, hvorvidt TV Danmark vinduer er med i opgørelsen eller ej, bliver fuldstændigt og præcist afklaret. Hvis TV Danmark i sin normale programvirksomhed med gode danske produktioner som »48 timer«, og hvad de ellers laver, overholder de 10 pct., og de er så uheldige, at der et af stederne bliver knaldet et bånd på med en amerikansk vækkelsesprædikant, så de ikke overholder de 10 pct., ville det jo være helt urimeligt over for TV Danmark, hvis de skulle lide under det, så hvis de 10 pct. er med, må der altså være en ret præcis beskrivelse af, hvad der så skal ske. Det bedste ville nok være, at de åbne vinduer ikke er med i opgørelsen af de 10 pct., for ellers slipper vi ikke for diskussionen om, hvad det er for en form for lokal-tv, der bliver sendt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det selvfølgelig på kort sigt meget relevant at diskutere TV Danmark, for det er dem, der bliver berørt i denne situation. Men det er jo ikke kun TV Danmark, det er jo også de mange

kanaler, der bliver jordbaserede siden hen via det digitale net.

Så vil jeg sige vedrørende den problematik, hr. Kim Behnke rejser over for kulturministeren, og kulturministerens ikke helt afklarede viden/holdning til, hvorvidt de lokale vinduer skal med, at der er altså tale om et direktiv og ikke en forordning i EU. Det betyder, at der er en vis ramme, vi kan arbejde indenfor, så mon det ikke i den sidste ende vil være en beslutning, vi selv skal træffe her i det danske Folketing?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er en kommentar til hr. Kim Behnkes problemer med de 10 pct.

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Behnke, om disse amerikanske vækkelsesprædikanter plager ham meget. Jeg kan ikke begribe, hvis de gør det, for reglerne er sådan, at nogle steder skal 80 pct. af det, som man sender på ikkekommercielt lokal-tv, være lokalt stof, og det vil sige, at det skal være produceret i det lokale område med lokale producenter og lokale medvirkende. De steder, hvor man kræver mest, skal det være 90 pct., så jeg ved ikke, hvorfor hr. Kim Behnke skulle have problemer med de sidste 10 pct., og jeg vil bare spørge hr. Kim Behnke, om han er vidende om, at disse procenter eksisterer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 277:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 12/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.